

Súd: Okresný súd Trebišov
Spisová značka: 5T/140/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7913010581
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 02. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Jozef Nadzam
ECLI: ECLI:SK:OSTV:2014:7913010581.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Samosudca Okresného súdu Trebišov Mgr. Jozef Nadzam na hlavnom pojednávaní konanom dňa 20.2.2014

r o z h o d o l :

Obžalovaný M. E. , J.. XX.X.XXXX I. H. U.,
Y. G. H. U., W.. Ľ..H. XXX/XX

je vinný, že

dňa 6.12.2012 okolo 13.30 hod. v podnapitom stave vybehol otočený chrbtom zo svojho bytu na ul. X..H. XXX/XX I. H. U., nachádzajúcom sa na prvom poschodí obytného bloku na spoločnú chodbu, kde narazil do tam stojacej poškodenej D. G., J.. X.X.XXXX, ktorú však nevidel a ktorá v dôsledku nárazu spadla na podlahu a utrpela zranenie, konkrétne zlomeninu stehnovej kosti vľavo s posunutím úlomkov, ktoré zranenie by si vyžiadalo nevyhnutnú dobu liečenia a práceneschopnosti v trvaní 8 až 10 mesiacov,

t e d a

- inému z nedbanlivosti spôsobil ťažkú ujmu na zdraví

t ý m s p á c h a l

prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1/ Tr.zákona.

Z a t o h o o d s u d z u j e :

Podľa § 157 ods.1, § 36 písm.j/, § 38 ods.3 Tr.zákona na trest odňatia slobody v trvaní 6 (šesť) mesiacov, výkon ktorého podľa § 49 ods.1 písm.a/, § 50 ods.1 Tr.zákona podmiennečne odkladá na skúšobnú dobu v trvaní 15 (pätnásť) mesiacov.

Podľa § 287 ods.1 Tr.por. obžalovaný je povinný nahradiť poškodenej D. G., J.. X.X.XXXX, Y. G. H. U., W.. Ľ..H. XXX/XXA škodu vo výške 2.898,-eur.

o d ô v o d n e n i e :

Vykonaným dokazovaním súd zistil skutkový stav tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku.

V prípravnom konaní obžalovaný spáchanie skutku poprel a tak isto na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že nie je vinný zo spáchania skutku, ktorý sa mu kladie za vinu. Obžalovaný uvádzal, že dňa 6.12.2012 popíjal od rána s kamarátmi a to rôzny alkohol, vrátil sa domov v podvečer pýtať od matky peniaze, nevedel uviesť kedy sa tak stalo, ale už sa stmievalo, uviedol, že si na to nepamätá presne. Matka mu odmietla dať peniaze, do toho sa zamiešal aj jeho otec, hádali sa, vulgárne si nadávali, dostal od neho jednu facku, otec ho vyhánal z domu, preto odišiel z bytu cez dvere riadne dopredu a išiel po schodoch dole pred bytovku. Tvrdil, že si na všetky okolnosti nepamätá, pretože mal vypité, ale keď vyšiel z bytu, na chodbe susedu D. G. nevidel. Tvrdil, že z dverí bytu nevybehol, ale vyšiel normálnym krokom, pričom cítil, že je opitý. Potom sa vrátil pre peniaze na pivo. Uvádzal, že v tom čase bola u nich suseda G. G., ktorá k ním prišla pre vodu. Uviedol, že potom čo vyšiel po hádke s otcom pred bytovku, ešte niečo kričal do okna ich bytu, ale nevie čo konkrétne, následne prišiel za ním otec a poslal ho preč. Obžalovaný uvádzal, že pokiaľ ho poškodená usvedčuje zo spáchania skutku, je to preto, pretože v minulosti mal nehody s jej vnukom, a skutok bol riešený ako priestupok, pričom zaplatil pokutu za škody, ktoré spôsobil vnukovi poškodenej na vozidle.

Obžalovaného zo skutku usvedčuje poškodená D. G., ktorá uviedla zhodne v prípravnom konaní ako aj na hlavnom pojednávaní, že v inkriminovaný deň v čase o 17.45 hod. vychádzala zo svojho bytu s mikulášskymi balíčkami v igelitovej taške, keď už vychádzala z bytu na chodbu, chcela uzamknúť dvere a počula ako sused kričí na svojho syna a vyháňa ho z bytu, preto sa otočila k dverám ich bytu, odkiaľ cúval obžalovaný a chrbtom do nej vrazil, v dôsledku čoho stratila rovnováhu a na chodbe spadla na ľavú stranu svojho tela, pričom po páde na zem pocítila bolesť a uvádzala, že nekričala ani nikoho nevolala, nestonala a neplakala. Uviedla, že následne vyšiel z vedľajšieho bytu sused G., ktorý sa pýtal čo sa stalo, na to mu povedala, že do nej sotil obžalovaný a poprosila ho, aby telefonicky zavolať jej vnukovi a povedal čo sa stalo. Potom sa objavila pri nej aj suseda G. G., nevie odkiaľ sa zjavila, či prišla zhora alebo zdola, už keď bola v predsieni bytu, prišiel jej vnuk, dcéra a zať a to H. G., Ľ. G. M. D. Y., ktorí ju spoločne preniesli na posteľ do izby. Svedkyňa uviedla, že potom čo spadla na chodbe, nachádzala sa výlučne na chodbe svojho domu, a nie čiastočne na chodbe a čiastočne v chodbe svojho bytu. Tvrdila, že si je stopercentne istá, že na chodbe na poschodí do nej vrazil obžalovaný a nikto iný, na chodbe v tom čase svetlo nesvietilo, ale do chodby doliehalo pouličné osvetlenie, preto videla obžalovaného. Svedkyňa nevedela uviesť to, v akom čase po jej páde vyšiel z dverí svojho bytu sused G.. Tvrdila, že určite pri páde svojím telom nebuchla do dverí bytu G.. K skutočnosti, že lekársku pomoc vyhľadala až 10.12.2012 uviedla, že dcéra D. Y. je zdravotnou sestrou, tejto tvrdila, že to hádam nebude zlomené, preto ona jej dávala injekcie ráno a večer každý deň, znášala bolesť, až keď sa to nedalo vydržať, išla na vyšetrenie. Svedkyňa uvedené skutočnosti potvrdila aj pri konfrontácii priamo do očí obžalovanému na súde.

Z výsluchu svedka Ľ. G., suseda obžalovaného a poškodenej vyplynulo, že osobne nevidel ako poškodená spadla, v tom čase sa nachádzal vo svojom byte, podriemkával, a potom čo mu niekto dosť silno buchol do dverí, vyšiel, potom čo si dal krátke nohavice a tričko na chodbu a videl na chodbe ležať susedu D. G., ktorá sa nachádzala po pravej strane jeho bytu, ležala na chrbte, jojkala a plakala od bolesti a bola pri nej E., matka obžalovaného, opýtal sa čo sa stalo, suseda E., matka obžalovaného mu povedala, že pani G. jej povedala, že spadla keď vychádzala z bytu, na čo poškodená povedala, že nie, že bola sotená. Následne telefonicky zavolať vnučku poškodenej a jej dcéru, ktoré o nejaký čas došli do bytu. Uviedol, že k skutku mohlo dôjsť medzi 17.00-18.30 hod, pričom to presne nevie, ale pri ďalšom výsluchu na súde následne uviedol, že ku skutku mohlo dôjsť skôr, ale vonku bolo šero, nebolo jasné počasie, preto zrejme pod vplyvom toho uvádzal pri svojich predchádzajúcich výsluchoch, že ku skutku došlo neskôr než sa skutočne stalo.

Z výsluchu svedka S. E., otca obžalovaného vyplynulo, že v inkriminovaný podvečer asi o 20.00 hod. prišiel domov v podnapitom stave obžalovaný, jeho syn a pýtal od matky nejaké peniaze, táto mu tieto nechcela dať, on vyšiel potom vonku a pred blokom ešte vykrikoval, preto išiel dole schodmi za ním. Keď vychádzal z bytu, suseda G. bola u nich pre vodu, pretože v jej byte netečie. Z bytu vyšiel potom, čo

on išiel dole za synom, tvrdil, že potom čo vyšiel z bytu, na chodbe sa poškodená D. G. nenachádzala. Uviedol, že na ich poschodí svetlo v tom čase nesvietilo, ale svietilo o poschodie vyššie a bolo dobre vidno na chodbu. Keď sa vrátil spreď bytovky od syna, manželka bola v byte, otvorila okno, kričala niečo synovi v zmysle, aby nerobil cirkus, keď sa vrátil od syna spreď bytovky asi po 4-5 minútach a išiel smerom hore do svojho bytu, videl susedu G. G., D. G. a následne manželku a svedka G. ako poškodenú niesli dnu do bytu. Z výsluchu svedkyne X. E., matky obžalovaného vyplynulo, že v inkriminovaný deň prišiel syn podnapitý, pýtal peniaze na pivo, čo ona mu odmietla dať, manžel mu dal na chodbe facu, syn vyšiel z bytu normálne cez dvere, dnu vošla G. G. pre vodu, syn spreď bytovky ešte vykrikoval a robil cirkus a preto manžel išiel za ním spreď bytovku, aby s tým prestal a za manželom vyšla z bytu G. G., keďže dolu bol krik, chcela vonku ísť ukludniť syna, pričom na chodbe videla sedieť na prvom schodíku poškodenú, pričom tam bola aj G. G. a sused G.. Opýtala sa čo sa stalo, na čo jej poškodená uviedla, že sa pošmykla na rohožke, ktorú má pred dverami bytu a sama spadla. Spoločne s prítomnými osobami ju všetci traja dali do chodby bytu, poškodená G., aby volal telefonicky jej vnučku H.. Svedkyňa uviedla, že ku skutku mohlo dôjsť okolo 19.00 hod. V prípravnom konaní svedok uviedol, že potom čo synovi dal facu, mu dal ešte jednu, ale on otvoril vchodové dvere a vybehol vonku na chodbu, vchodové dvere zostali otvorené, na chodbe bytovky bolo svetlo, lebo svietilo osvetlenie. Na to ako syn vybehol vonku, tak hneď išiel za synom na chodbu bytovky, ale už tam nebol, preto išiel dole po schodoch vonku z bytovky.

Z výsluchu svedkyne H. G., vnučky poškodenej vyplynulo, že okolo 18.00 hod. inkriminovaného dňa jej telefonicky oznámil L. G., že sa stalo niečo jej starej matke. Hneď utekala k nej, na chodbe bytu boli poškodená, L. G. M. G. G., matku obžalovaného X. E. tam určite nevidela a stará matka jej uviedla, že ju sotil obžalovaný na chodbe spreď bytom a spadla na ľavú stranu tela. Uviedla, že do bytu sa mohla dostať okolo 18.00 hod.

Z výsluchu svedkyne G. G., ktorá býva v tom istom bytovom dome ako obžalovaný a poškodená na vyššom poschodí vyplynulo, že v inkriminovaný deň, keďže jej netečie voda v byte, išla dole k susedom E. pre vodu, na chodbe sa hádali syn a otec, vzájomne si nadávali, otec dal M. P., ten išiel vonku cez dvere, za ním išiel otec po chvíli jej suseda E. doniesla vodu, vyšla z bytu, išla k sebe hore, kde býva o jedno poschodie nad nimi, ale zastavila sa pri okne na medziposchodí a pozerala vonku, kde E. sa naďalej hádali, pričom po chvíli počula susedu D. G. ako vzdychá, preto ku nej zišla dole, ona sedela na schodíku, pýtala sa jej čo sa stalo, na čo jej poškodená povedala, že sa pošmykla na rohožke a spadla. Medzitým vyšla z bytu X. E. a išla dole k manželovi a k synovi ukludniť ich. Spoločne s X. E. M. G. dali poškodenú na chodbu jej bytu a zostala na chodbe bytu, pričom G. a matka obžalovaného odišli, potom sa vrátil G., ktorý telefonoval na požiadanie poškodenej vnučky H. G. a po chvíli H. došla za svojím manželom a spoločne preniesli poškodenú do izby na posteľ. Svedkyňa uviedla, že keď stála na medziposchodí a pozerala von okno, počula obžalovanú a jeho otca ako sa hádajú, pričom otvorila okno, ale nepočula žiadny zvuk na chodbe, čo mohlo trvať asi 5 minút, možno aj menej. Uviedla, že sused G. mal oblečené asi tepláky alebo rifle, ale určite mal papuče na nohách.

Z výsluchu svedkyne D. Y., dcéry poškodenej D. G. vyplynulo, že priamo nebola pri skutku, vo večerných hodinách inkriminovaného dňa jej telefonicky zavolała neterka H. G., ktorá jej povedala, aby prišla k mame, lebo ju sotil susedov chlapec a že leží na zemi, na čo sa hneď pobrala k matke do bytu. Matka pri jej príchode ležala na zemi, kde jojkala od bolesti, spýtala sa jej čo sa stalo a ona jej uviedla, že keď išla z bytu vonku a chcela odomknúť dvere, od vedľa od susedov vybehol chlapec a ju zvalil na zem a spadla na chodbe spreď dverami. Uviedla, že po jej príchode k matke v jej byte bola len poškodená, neter H. s druhom. Uviedla, že matka sa bála ísť do nemocnice aj z dôvodu, že sa bála susedov E., že s ňou budú robiť cirkusy, že išla do nemocnice a že z toho budú niečo mať. Svedkyňa uviedla, že predtým jej matka žiadne zdravotné problémy s nohami nemala, teraz je prakticky imobilná a pohybuje sa po byte za pomoci barlí.

Z výsluchu svedka O. P., vnuka poškodenej vyplynulo, že v decembri 2012 chodil spať k poškodenej D. G., pretože žila sama, tak tomu bolo aj v inkriminovaný večer a keď prišiel do bytu, bola tam ešte jeho sestra H. G., stará mama sedela na posteli v obývačke a hovorila mu čo sa stalo, že predtým chcela ísť v ten deň vonku a ako zatvárala dvere a chcela ich zamknúť, tak od susedov otec vyhánal syna a tento do nej sotil, na čo ona spadla a udrela si ľavú stranu tela.

Z výsluchu znalca S..O. K. na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že pokiaľ ide o mechanizmus zranenia poškodenej, z medicínskeho hľadiska nemohol vylúčiť ani jednu možnosť, teda, že k zraneniu došlo

samotným pádom poškodenej alebo pôsobením inej osoby. Znalec uviedol, že pokiaľ konštatoval v znaleckom posudku, že poškodená 14 dní pociťovala intenzívne bolesti, začiatok toho treba vnímať od momentu jej zranenia. Ku skutočnosti, že poškodená sa dostavila na vyšetrenie až po 3 dňoch od skutku znalec uviedol, že je to možné, pretože pokiaľ sa s telom, resp. s poškodenou časťou tela nemanipuluje, je v klude, je bežné, že takíto ľudia sa dostavia na vyšetrenie aj po takomto čase. Znalec uviedol, že v momente takéhoto zranenia bežný človek reaguje bolestivým výkrikom, ale nemožno ani vylúčiť ani možnosť, že konkrétna nesprevádza tento moment žiadnym hlasovým prejavom. Znalec uviedol, že po takomto zranení je bežné, že starší ľudia zostanú na mieste kde dopadli, ale nemožno vylúčiť, že po dlhšom čase sa človek s takýmto zranením môže plazením presunúť na iné miesto, ale trvá to istý čas a záleží na individuálnej fyzickej dispozícii. Na otázku, či pri staršej osobe, vážiacej asi 100 kg a pri existujúcej prekážke na chodbe aký časový úsek by trvalo premiestniť sa do polohy sediac na schodoch znalec uviedol, že približne 5-10 minút.

Zo znaleckého posudku MUDr. Dušana Porubca z odboru zdravotníctvo, odvetvie chirurgia a traumatológia vyplýva, že z lekárskeho nálezu poškodenej D. G. vyplývajú poranenia a to zlomenina stehnovej kosti vľavo s posunom úlomkov, najpravdepodobnejší mechanizmus vzniku zlomeniny stehnovej kosti u poškodenej je jej pád ľavým bokom na tvrdú podložku, v tomto prípade na dlažbu v priestore obytného domu, pád mohol byť spôsobený aj vlastným zapríčinením alebo druhou osobou. Obe možnosti sú z hľadiska vzniku zlomeniny rovnako pravdepodobné. Znalec ohodnotil toto poranenie ako ťažké s nevyhnutnou dobou liečby a práceneschopnosti v trvaní 8 až 10 mesiacov, poranená pociťovala prvých 14 dní intenzívne bolesti v mieste zlomeniny a operácie, brala pravidelne lieky od bolesti, mala preliečený zápal žil na ľavom lýtku, prvých 7 dní bola odkázaná na pomoc nemocničného personálu a plne pripútaná na nemocničné lôžko, nacvičovala chôdzu s nemeckými barlami, počas ambulantnej liečby pokračuje jej pohybové obmedzenie, sťažené cestovanie s doprovodnou osobou, pri bežných domácich úkonoch potrebovala pomoc druhej osoby po dobu 6 mesiacov. Znalec vyhodnotil bolestné poškodenej sumou 180 bodov.

Z prepúšťacích správ Nemocnice s poliklinikou Trebišov a Nemocnice s poliklinikou Kráľovský Chlmec vyplýva, že bola hospitalizovaná od 9.12.2012 do 21.12.2012, pričom sa podrobila operácii zranenej nohy. Zo správy traumatologickej ambulancie v Kráľovskom Chlmcu vyplýva, že poškodená sa dostavila k lekárovi po skutku dňa 9.12.2012 so zlomeninou krčka ľavej stehennej kosti. Zo zápisnice o obhliadke miesta činu a fotodokumentácie vyplývajú priestorové okolnosti, kde ku skutku došlo. Z fotodokumentácie okrem iného vyplýva, že chodba, na ktorej došlo ku skutku, má šírku 110 cm. Z odborného vyjadrenia MUDr. Jána Challu, chirurga, NsP Kráľovský Chlmec, zo dňa 18.12.2012 vyplýva, že poškodená bola ošetrená dňa 9.12.2012, uviedla, že bola sotená druhou osobou, v dôsledku čoho spadla.

Zo správy Mesta Kráľovský Chlmec na obžalovaného vyplýva, že tento žije s rodičmi v Kráľovskom Chlmcu, je bez pracovného pomeru, nezúčastňuje sa aktívnych prác, susedské spory nemá, alkoholické nápoje užíva príležitostne, v mieste bydliska má dobrú povesť.

Z odpisu z registra trestov na obžalovaného vyplýva, že tento bol v minulosti 2-krát trestaný v druhom prípade mu bol uložený súhrnný trest a to v konaní 4T 92/2012, kde mu bol uložený pre prečin krádeže súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 7 mesiacov so skúšobnou dobou v trvaní 18 mesiacov, pričom predchádzajúci trest uložený v konaní 0T/25/2012 bol zrušený. Z uznesenia tunajšieho súdu sp.zn.4T 92/2012 vyplýva, že dňa 4.6.2013 bolo vyslovené, že odsúdený M. E. je účastný rozhodnutia Prezidenta SR o amnestii zo dňa 2.1.2013.

Po vykonanom dokazovaní súd zhodnotil všetky dôkazy jednotlivo i vo vzájomnom súhrne a dospel k záveru, že obžalovaný svojím konaním naplnil všetky znaky skutkovej podstaty prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods.1 Tr.zákona, pretože 6.12.2012 svojou neopatnosťou z nebanlivosti spôsobil poškodenej D. G. zlomeninu stehennej kosti na chodbe bytového domu, kde títo sú susedia.

Obžalovaný spáchanie skutku poprel tak v prípravnom konaní ako aj na hlavnom pojednávaní, pričom zjavne popieral, že by potom čo prišiel v podvečerných hodinách domov a po hádke s otcom vybehol z bytu a vrazil do poškodenej. Sám obžalovaný tvrdil, že 6.12.2012 od rána popíjal alkohol s kamarátmi a v podvečerných hodinách sa vrátil domov po ďalšie peniaze na alkohol, vtedy sa pohádka s otcom a odišiel z bytu preč. Obžalovaný uviedol, že cítil opilosť, nepamätá si na všetky okolnosti skutku.

Z vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že účastníkom a svedkami skutku sú výlučne obžalovaný a poškodená. Čiastočne svedkom skutku mohol byť otec obžalovaného S. E., ktorý potvrdil výpoveď obžalovaného, že došlo k incidentu medzi ním a synom na chodbe ich bytu, pričom syn byt opustil a vyšiel na chodbu, nechal pootvorené dvere, pričom svetlo na chodbe svietilo. Na pojednávaní však už skutočnosť s otvorenými dverami neuvádzal a pokiaľ ide o svetlo na chodbe, uviedol, že svetlo svietilo na chodbe o poschodie vyššie.

Pokiaľ ide o tvrdenie obžalovaného, že z bytu vyšiel normálnym krokom tvárou na chodbu, toto jeho tvrdenie vyvrátil samotný svedok S. E., jeho otec, ktorý uviedol, že pri incidente na chodbe bytu sa mu snažil dať ešte jednu facku, otvoril vchodové dvere a vybehol vonku na chodbu. Tomuto záveru nasvedčuje aj tvrdenie svedka Ľ. G., ktorého vchodové dvere do bytu sa nachádzajú hneď pri vchodových dverách obžalovaného, ktorý uviedol, že počul dosť silné buchnutie na dvere svojho bytu. Z týchto skutočností súd vyvodzuje záver, že za žiadnych okolností nemohlo dôjsť k opusteniu bytu obžalovaným tak ako to uvádzal on, z bytu odchádzal v chvate a výlučne on mohol spôsobiť buchnutie do dverí bytu suseda Ľ. G., keďže sám priznal, že v tom čase mal vypité, čo potvrdzujú aj jeho rodičia. Pri takomto spôsobe opustenia bytu obžalovaným súd ďalej poukazuje na rozmery chodby, kde sa nachádzajú byty obžalovaného, poškodenej ako aj suseda G. a z fotodokumentácie je zrejmé, že šírka chodby má 110 cm. Poškodená je zjavne silnejšej a ťažšej postavy, a teda pokiaľ sa pri počutí kriku zo susedného bytu otočila smerom k bytu, kde býva obžalovaný, pri takejto šírke chodby vytvorila obžalovanému, ktorý v chvate opúšťal po incidente byt, prekážku, pričom treba vziať do úvahy podnaperosť obžalovaného. Svedkov po vypočutí v prípravnom konaní ako aj na hlavnom pojednávaní možno rozdeliť na dve skupiny, jednu aj druhú skupinu tvoria príbuzní tak obžalovaného na jednej strane ako aj poškodenej na strane druhej. Súd je názoru, že jediným nezainteresovaným svedkom, pokiaľ ide o skutočnosti vnímané už po skutku je svedok Ľ. G.. Pokiaľ ide o výpoveď ďalšej osoby, svedkyne, ktorá nie je v príbuzenskom pomere k žiadnej z uvedených skupín a to G. G., súd považuje jej výpoveď za nepresvedčivú z nasledujúcich dôvodov. Svedkyňa uvádzala tak v prípravnom konaní ako aj na hlavnom pojednávaní, že potom čo bola po vodu u susedov E., a bola svedkyňou hádky medzi obžalovaným a jeho otcom, na čo tento opustil byt a keď po krátkej chvíli vychádzala z bytu E. už s vodou, na chodbe susedu D. G. nevidela, ale odišla na medziposchodie, odkiaľ sledovala z okna hádku medzi obžalovaným a jeho otcom pred bytovkou, uvádzala, že tam zotrvala asi 5 minút, možno aj menej, pričom nepočula žiadne zvuky na chodbe, až na záver počula jojkanie poškodenej, na čo išla na poschodie k nej, pričom ju mala vidieť ako sedí na prvom schodíku. Súd sa domnieva, že takýto sled aký uviedla táto svedkyňa nemohol nastať. Svedok G. tvrdil, že potom čo po nejakej chvíli vyšiel po buchnutí jeho dverí zo svojho bytu videl na chodbe ležať poškodenú, ktorá jojkala a plakala. Pri takejto výpovedi svedka súd považuje za nemožné, aby suseda G. G., ktorá bola vzdialená od poškodenej iba asi 3 metre na medziposchodí nič nebola počula, následne našla poškodenú sedieť na schodíkoch na prvom poschodí pri svojom byte. Svedok G. jasne uviedol, že svedkyňa ležala na zemi a to na chodbe pred svojím bytom. Z výsluchu znalca v konaní pred súdom vyplynulo, že poškodená pociťovala intenzívne bolesti od momentu pádu po dobu 14 dní. To znamená, že pád poškodenej musel byť sprevádzaný nejakým zvukovým prejavom v dôsledku pocítania bolesti. Rovnako znalec uviedol, že nie je možné vylúčiť, že takto zranená osoba sa môže presunúť, vychádzajúc z jej fyzických dispozícií, pričom toto môže trvať 5-10 minút, ale vychádzajúc z fyzických dispozícií poškodenej, ktorá je ťažkou a veľkou ženou, táto by sotva bola schopná takýmto spôsobom sa presunúť a takúto možnosť súd vylučuje, a súd považuje výpoveď svedka G. za presvedčivú a objektívnu.

Z výsluchu svedka G. okrem iného vyplynula aj ďalšia závažná skutočnosť kedy sa nachádzal v chodbe poškodenej, kde sa mala nachádzať aj matka obžalovaného a táto mala tvrdiť, že poškodená jej uviedla, že sama spadla v dôsledku pošmyknutia sa na rohoži pred svojím bytom, na čo ona toto popierala a tvrdila, že spadla v dôsledku sotenia obžalovaným.

Pokiaľ ide o ďalšie svedecké výpovede, tieto sa nevzťahujú na skutok samotný, tieto osoby nevnímali skutok vlastnými zmyslami, a vyjadrovali sa iba k následným javom.

Obžalovaný je usvedčovaný aj znaleckým posudkom z odboru zdravotníctva, odboru chirurgia a traumatológia, kde znalec určil dobu liečenia a práceneschopnosti dobou 8-10 týždňov, pričom ako mechanizmus zranenia poškodenej uviedol zavinenie inou osobou, ale zároveň pripustil, že k zraneniu mohlo dôjsť aj samotným pádom poškodenej. Súd však vzhľadom k priestorovým okolnostiam na

chodbe, kde ku skutku došlo, vzhľadom k podnapitému stavu obžalovaného nadobudol presvedčenie, že za týchto okolností k vzniku zranení poškodenej došlo spôsobom ako to opisovala poškodenej a nie obžalovaný. Súd navyiac poukazuje, že k podnetu na trestné stíhanie došlo až 11.1.2013 a tak obžalovaný ako aj osoby, ktoré vypovedali v jeho prospech mali dostatok času prispôsobiť svoje výpovede k okolnostiam a svojim vlastným potrebám.

Všetci svedkovia ako aj obžalovaný a poškodenej uvádzali v konaní, že ku skutku mohlo dôjsť podľa vyjadrení jednotlivých svedkov medzi 17.00 - 20.00 hod., pričom tento časový údaj u všetkých týchto osôb je rôzny. Na návrh obhajoby súd vyžiadal výpis z hovorov mobilného operátora a zistil, že L. G. volal telefonicky vnučke poškodenej v čase o 13.43 hod. a vychádzajúc z tohto súd upravil čas kedy došlo skutočne objektívne ku skutku, pričom týmto časovým posunutím sa nemení ani totožnosť ani podstata skutku. Rôzne časové údaje svedkov vyplynuli zrejme z meteorologických podmienok, keď uvádzali, že bolo šero resp. tma, k čomu mohla prispieť aj skutočnosť, že na chodbe bytového domu nesvietilo svetlo.

Podľa § 34 ods.4 Tr.zákona pre určovanie druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Pri ukladaní trestu obžalovanému súd zobral do úvahy jednu poľahčujúcu okolnosť a to, že viedol pred spáchaním skutku riadny život, vychádzajúc zo skutočnosti, že z hľadiska právneho sa naňho hľadí ako keby nebol v minulosti odsúdený, súd znížil hornú hranicu trestnej sadzby v zmysle § 38 ods.3 Tr.zákona o jednu tretinu a takto upravená trestná sadzba predstavuje 6 mesiacov až 16 mesiacov a uložil obžalovanému trest odňatia slobody na celkom dolnej hranici trestnej sadzby prihliadajúc aj na skutočnosť, že ide o zjavne nedbanlivostný trestný čin.

Súd zároveň obžalovaného zaviazal k náhrade spôsobenej škody poškodenej týkajúcu sa bolestného určeného znalcom.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho vyhlásenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Košiciach.